

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και πέμπτον αριθμοῦσιν χρόνον
κι' ἔδρα μας ἡ πόλις ἡ τῶν Παρθενῶνων.

Τὸν μῦθόν Μαρτίου ἔξῃ,
ἴσῃ Βοιῆῃ καθέως ἄς τρέξῃ.

Ἐτος χίλιον κι' ὀκτακάθον κι' ἑνενηντα σὺν ἑννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσώδεις μὲς ἴσῃν ψεύτη τὸν ντουνηῖά

Πενήντα τέσσαρα σὺν ἑξακάθῳ
καὶ καθέ στρογγυλῶν βουλιμῶδῳ.

**Ὁ Φασουλῆς μὲ χωρατὰ-
τοὺς βουλευθῶρους χαιρετῆ.**

Ἵστερ' ἀπὸ Καρναβάλια,
ποὺ ξετρέλλαναν κεφάλια
κι' ἐσηκώσανε μοαλά,
μὲ φαιδρότητα πελλήν
ἀντικρύζω τὴν Βουλήν
καὶ φωνάζω τρὰ λὰ λά.

Βλέπω γύρω μου βουδαλοὺς
καὶ κομμάτων Καρναβάλους
ἔφ' ἀρμάτων πομπῶδων,
κι' ἀπ' ὀπίσω Πιερότους
ἀλαλάζοντας μὲ κρότους
καὶ βροντῶντας ἑμάδων.

Κι' ἡ Πατρὶς ἡ δοξασμένη
ἀπὸ τόσα κουρασμένη
ξεφαντώματα τρελλά,
φθάνει μὲ λαοὺ λεφοῖσι
τὰ Προγράμματα ν' ἀκούσῃ
καθενὸς κρεμανταλά.

Ἐρχεται νὰ δώσῃ γέρας
πρὸς τοὺς νέους τοῦ πατέρας,
τοὺς ἀγγέλους τῆς χαρᾶς,
ὁ λαὸς ὁ κουρασμένος,
ὁ λαὸς ὁ βραδευμένος,
ὁ λαὸς ὁ μασκαρᾶς

Μὴ τὰ μάτια γλαρωμένα
βλέπει μὲρὸς ἀραδειασμένα
νομοσχέδια περισσοῖα
δόξης, δράστειω, πολέμων,

καὶ φωνάζει τρισευδαίμων :
«ὦ ! ψυχῇ μου ἴσῃ Πατήσῃ».

Βλέπει μὲρὸς προβιδασμοὺς
καὶ Προβιολογισμοὺς
μὲ περίσσευμα σὰν πρῶτα,
βλέπει νέαν τὴν Ἑλλάδα,
καὶ μυρίζουν φασουλάδα
τὰ κυρίαρχά του χωτῶτα.

Τρεῖς ἴσῃ ἔυδι, δαὸ ἴσῃ λάδι,
πάντες ἀφθονοὺν οἱ κλάδοι,
νοὸς καὶ θέλησις θερμῆ,
καὶ τῶν δένδρων οἱ κορμοὶ
ἀνιθαζοῦν εἰς τοὺς κλώνους
τοὺς χυμοὺς τοὺς ζωογόνους

Πλημμυρίζουν ἡ δουλειαιεῖς,
ὄρθῃ καὶ Μπόρτα καὶ παζαίρι,
ἀφθονία ἴσῃς ἐλθαίεῖς
καὶ ἴσῃ κόκκινον χαζιέρι.

Ὁ Ζαήμες μετ' ὀλίγον
τοὺς θεοῦσους καταπνίγων
κι' ὄπως πάντα σιωπῶν,
μὲ νομοσχέδιον πλοῦτον
θὰ μᾶς ἴσῃ καὶ περὶ τούτων
καὶ τῶν ἄλλων τῶν λοιπῶν.

Θὰ φωνάξῃ πῶς ἴσῃ ψῶρα
ξεχειλίζου ἠθασαυροί,
πῶς εἰμπορίσει καὶ τώρα
περισσώματα νὰ ἔρῃ

Και κανείς δὲν θὰ γελάσῃ,
 κι' ἄπ' ἐμπρός θὰ παρελάσῃ
 μιὰ Δικαιοσύνη τζόγια
 μὲ τὸ ρόπαλο τοῦ μύσγια,
 κι' ἀμειλίχτως και μεγάλους και μικρούς θὰ μπαγαρώνη
 και κανείς δὲν ἄλλῃ μέσα κι' οὔτε μπάριμπα' στὴν Κορώνη.

Θὰ περάσῃ κι' ἓνας κλῆρος πανσεβάσμιος ἐν ὕμνοις,
 ἰατρὸς ἀρρώστου ποίμνης,
 κι' ἐμπροστὰ θὰ προηγήται μὲ θυσιάς και πομπάς
 ὁ πανύμνητος ἐκείνος τῆς Πεντέλης νταυλαμπάς,
 φορτωμένος μουρταβέλαις,
 θυμιάματα πομπῶν,
 γιδοπρόδατα και βδέλλαις
 και χαδιάρια και ζαμπόν.

Θὰ περάσῃ πρὸ τοῦ κόσμου
 μιὰ πολιτεία φῶς μου,
 ὁ περάσῃ κι' Ἐπιστήμη και Παιδεία, βρὲ παιδιὰ,
 μὲ τὸν Τσάρλοδ, μὲ τὸν Χάρλοδ, τὸν Ζαλοῦχο, τὸν Ξυδιὰ.

Θὰ περάσῃ μέσα 'στ' ἄλλα
 μὲ πηρήματα μεγάλα
 και Διοικήσις καινούρια,
 και θὰ παίζουν τὰ σαντούρια,
 κι' εἰς αὐτὰ θ' ἀνταπαντοῦν
 Παπαδάκοι ποῦ γλεντοῦν.

Ἄποκέντρωσις θὰ γίνη,
 σύστημα μοναδικόν,
 κι' ἓνα κέντρον θ' ἀπομεινῇ
 μοναχά... τὸ Κεντρικόν.

Λαθρεμπόριον κανένα,
 κι' ἐπιτήρησις σπανία
 γιὰ τὰ ντόπια, γιὰ τὰ ξένα,
 πλοῦτος μὲς στὰ Τελωνεῖα,
 κι' οὔτε λάθρα δὲν θὰ μπαίνει γιὰ τοὺς ἄλλους και γιὰ
 μιὰ φέτα μπακαλιάρου, ἓνα δράμι ταραμάς. [μάς

Νεῖα μέθοδοι και βάσεις
 κι' ὄλοι τέλος αἰ συμβάσεις
 μὲ τὴν φιλὴν τὴν Εὐρώπην και μὲ τὸν Ἀδδούλ Χαμίτη,
 ποῦ τοῦ μπηχάκεμ στὴ μύτη,
 θὰ τελειώσουν εἰς τὸ πείσμα καὶ μπόπου φαμπαρόνου
 πρὶν τὰ νέα Καρναβάλια νὰ γιορτάσωμε τοῦ χρόνου.

Κι' ἐν τῷ μῶσῳ μυκημένης ἐκ τῶν ξηθων βροντῆς
 και περὶ Μακεδονίας θὰ ληρῆθῃ πολλὴ φροντίς,
 κι' ἴσως κι' ἓνα Κομητάτου νὰ γενῆ τῶν Μακεδόνων,
 ὅπου νὰ βραβεύῃ μόνον
 ὄσους ρέκτας παριστάνου ἐπὶ κάρρων ἢ κι' ἐρ' ἴππου
 τὸν ἀρχαῖον Μακεδόνα, τὸν Ἀλέξανδρον Φιλίππου.

Τέτοια κι' ἄλλα πρὸ πολλὰ
 σχεδιάζονται καλά,
 και τὰ δόντια των θὰ τρῆσουν
 νεῖοι Στόλοι και Στρατοί,

κι' ὄλοι τότε θὰ μάς ρίξουν
 σερπαντίν και κομπετί.

Και τοῦ τροπαίουχου γένους
 θὰ συσφιγόμεν τὰς σχέσις
 μὲ φιλέλληνας, μὲ ξένους,
 μὲ τοὺς Πρίγκηπας τῆς Ἔσσης.

Τῶν Ἑλλήνων τὰ κεφάλια
 ξαναπήρανε φωτιὰ,
 τὰ δικά μας καρναβάλια
 πέρασαν τὴν Βενετιά.

Πέρασαν κι' αὐτὰ τῆς Νίτσας, προσφιλεῖς μου Βουλευ-
 θριάμβος, ἐπιτυχία, ποῦ δὲν ἔγινε ποτέ. (ται,

Ἄνελεπίστου νίκης χρόνος,
 Καρναβάλι κλασικόν,
 κι' ἐκκορπίσῃ τῶρ' ἀφθόνας
 πνεῦμα κι' ἄλας Ἀττικόν.

Σὰν τὴν σπῖθα τὴν σδυσμένη
 ἔμεναν βαθεῖα κρυμμένοι
 ἐξυπνάδες θησαυροί,
 ἔμωσ τώρα κάθε νάνος
 ἄς ὕψος ὑπερηφάνως
 ἓνα μέτωπον εὐρύ.

Ἵψηλὰ τὸ κούτελό σας και πατόκορρη βρισιὰ
 μὲ κεφάλια σαφηνήρα,
 ὄλ' οἱ μασκαράδες τώρα
 στέκουν ἐμπροστὰ μάς σοῦζα και δὲν πιάνου χαρτοσιὰ.

Κι' ἄρχισε καθεὶς νὰ νοιῶθῃ πὼς ἡ γῆ τῶν Μακεδόνων
 κι' ὄλ' οἱ πόθοι τῶν αἰῶνων
 εἶναι λῶσαις, εἶναι μούρλαις, ποῦ μάς ἔχουνε περάσει,
 μόνον τὸ μασκαραλῆκι πιθανὸν νὰ μάς δοξάσῃ,
 και τὸ πνεῦμα και τὸ σκάμμα κι' ἡ βοή χαρτοπολέμων
 νὰ μάς δώσῃ τὰ πρωτεῖα στὰ Βαλκάνια και στὸν Ἄλμον.

Οὐδ' ὁ πολεμὸς ποσοτὸν συνεχίει τῶσον σημήνος
 ὅσον συνεχίει ρεῖζων ὁ Καρναβάλος ἐκείνος,
 κι' ἔτρεχαν οἱ Πιερότι,
 κι' ὁ λαὸς χειροκρότει
 τὸν Καρναβάλον τὸν μέγαν ἀλαλαῶν διατόρως,
 λὲς και νάταν κάποιος ἥρωσ διελαιύων νικηφόρος.

Ἄπ' ἐδῶ κι' ἔκει χαζέω
 κι' ὄλο κομπετί μαζέω,
 λείψανα γενναίας πάλης και μαχῶν ἐκ τοῦ συστάθην,
 ποῦ δὲν ἔφυγε κανένας, ὅπως λέγουν, προτροπάθην.

Κι' ὁ λαὸς ὁ θριαμβεύσας,
 βραβευθεὶς τε και βραβεύσας,
 στίκει μὲ τὸ στόμα χάσκα,
 και Διόνουον περνοῦν

κι' δλοι νέκταρ τὸν κερνοῦν
 με φιλοπατρίας μάσκα.

Τί περιφανής ἡμέρα
 τῆς Κυριακῆς ἐκείνης ! . .
 ὡς πασῶν ἐνδοξοτέρα
 εἰς τὴν μνήμην μας θὰ μείνης.

Ὡς αὐτὴ δὲν ἦτον ἄλλη,
 δηλαδὴ κοντολογίῃς
 εἰλαμψαν τάρχατα κάλλη
 τῆς Ἰσσιτεφάνου γῆς.

Τούτο, φίλοι Βουλευτῆροί, μάθετέ το μὲ χαρὰν,
 πρὶν ἀρχίσετε προθύμως ἐργασίαν σιβαράν.
 Ὁ καθένας νὰ τὸ κρίνῃ
 ὡς μεγάλον σιωνόν,
 κι' δλους ἄς μᾶς ἐνθαρρύνῃ
 πρὸς ἓν μέλλον φωτεινόν.

Καὶ χωρὶς ποσῶς νὰ παίξω συνιστῶ ἑστοὺς Βουλευτὰς
 τῆς Ἀπόκρηας νὰ φέρουν ξένους διοργανωτὰς,
 καὶ πρὸς τούτοις τὸ κονδύλι τῶν ἐξόδων μας ν' ἀξήσῃ
 πρὸς ἐνθάρρυνσι γενναίαν κι' ἀφρονώτερον μπαξίσι.

Πεποθῶς εἰς τὰς ἐκρήξεις ἀλήθους φιλοπατρίας
 βλέπω δίχως χωρατὰ

πῶς θὰ κάμετε κι' αὐτὰ
 πρὸς ἀνάστασιν ἐκείνης τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.

Κι' ἀπὸ τώρα σὰς συγκαίρω
 καὶ τὴν ὄρασιν σας γεραίρω,
 κι' ὡς Διόνυσος μὲ σκόρδα κι' ὄστρακα στρειδιῶν καὶ πῖνας
 τὴν Ἀπόκρηα κηρύττω τῆς Βουλῆς τῆς Ἀρκενίας.

Περικλέτος, Φασουλῆς, ε' ἓνα πάλκο τῆς Βουλῆς.

- Φ. — Κύτταξε τὸ κάθε κίμμα,
 μπαίνουν βουλευτῆροί κοῦκοι,
 τῆς Ἀπόκρηας ἄκρμα
 μὲ βασιτῆ τὸ μαχιμουρλοῦκι.
- Π. — Βρὲ Παλγάτσε κι' Ἀρκενίε,
 τράβα ἄγιο παραπέρα...
 κρῖμα κρῖμα ποῦ δὲν εἶναι
 Καρναβάλια κάθε ἡμέρα.
- Φ. — Καὶ ξυπνὸς καὶ εὐν κοιμουμαι
 τὸν Καρναβάλιο θυμοῦμαι,
 τὰ ποδήλατα, τὰ μάξια,
 τὰ κουρίλια, τὰ μετάξια,
 τῆς ἐξίδρας, τὰ μαλακόνια,
 τὰ χαρτάκια, τὰ κανόνια,